

Václav Bocian

Půl století Maryla S.

Jak to začalo v roce 1972

Je to neskutečné, jak ten čas letí. Pro Miroslava a Marii Slívovi je to jako včera, kdy si do porubského bytu přivezli ze Zábřežské porodnice druhorozeného syna Marka.

Prvorozenému Radimovi táhlo na pátý rok a pomalu se chystal do školou povinného věku. To byl nejvyšší čas kdy se rozhodovalo, zda nenapsat čápovi, aby nezapomněl donést Radimkovi bratříčka. Někdy na sklonku roku 1971 zavezli prvorozeného synka na hlídání babičce Hedvice do Kunčiček. To proto, aby měli dostatek času na čapí dopis. A tím samozřejmě splnit pětiletý plán.

Vše se podařilo. Tenkrát totiž pošta fungovala spolehlivě a dopis se brzy dostal do správných rukou /zobáků/.

Přesně 2. října léta páně roku 1972 v 10:05 hod. se poprvé zvukově projevilo novorozené miminko Mareček Slíva. Bylo to kluk jako buk. Jeho rozměry při spatření světa byly: Výška 50 cm a váha 3,5 kg. Optimální postava pro formování budoucího kulturisty.

Malý Marek byl celkem nespavé dítě. Neměl čas spát. Musel sledovat veškeré děti na tomto pro něj novém světě. Tenkrát jsme ještě netušili, že si Marek bude dlouho držet titul nejvzdělanějšího Slívy v historii tohoto rodu. O tom si ale přečtete na dalších stránkách tohoto občasníku.

Svatební fotografie manželů Marie /rozené Andrášové/ a Miroslava Slívových. Hrdí rodiče Marka a Radima.

Malý Mareček Slíva je poprvé doma na Slavíkové ul. v Ostravě Porubě. Hold, narodil se mladý chachar.

Alois Jirásek

Do jaké rodiny se Marek narodil

Mapujeme kam se mladý Ostravák rozhodl narodit

V dnešní době již nevíme, zda Marka donesl čáp z jihu, východu, severu či za západu. Ono na tom již dnes nesejde, ale pojďme si zrekapitulovat, kde tento mladý úspěšný synek vyrůstal. A nebýt železné opony, tak tento životní příběh skončí jako hollywoodský filmový trhák.

Miroslav Slíva, Markův otec se narodil ve válečné době do dělnické rodiny v ostravské části Ostrava – Kunčičky. Děda František byl skladník v papírenském podniku. Babička Hedvika byla kuchařkou na základní škole v Kunčičkách. František byl typický Ostravák, který z rodného města téměř nevystřčil nos.

Je nám doposud záhadou, jak se s Hedvikou seznámili, neboť ta měla velkou část rodiny na Slovensku poblíž Piešťan ve Velkých Kostolanech. Tam také převážnou část mládí vyrůstala. Pak ještě měla tetičku ve Francii. Jediné co do té doby měli František a Hedvika společného bylo to, že oba formovali své osobnosti pod velikými komíny. František pod elektrárenským komínem Nové huti Klementa Gottwalda a Hedvika pod chladícími věžemi atomové elektrárny Jaslovské Bohunice.

Mirek i se svou sestrou Jaroslavou vyrůstali v malé komůrce s kuchyní, kde nebyla teplá voda a ani záchod. Ten byl suchý na dvorku sdílený s ostatními obyvateli. Když Mirek nastoupil do učení to již byla babička na své děti sama. Proto prvorozený neměl šanci jít studovat a musel nastoupit pod vysoký elektrárenský komín jako elektrikář.

A jak to tenkrát bylo zvykem, tak tam setrval až do důchodového věku. Mirek miluje fotbal. A to nejen pasivně, ale také přímo na hřišti. Pověstný byl zápas reléové služby proti dispečinku /dvě oddělení závodu 4 podniku NHKG/, kde vychytil penaltu obávanému střelci Jelínkovi. Oslava to byla velkolepá. A ani ve vzdělání nechtěl zakrsnout. Ve středním věku si dodělal maturitu a přihlásil se na němčinu. Tou plynule hovoří doposud.

Zato Markova maminka Marie Slívová, rozená Andrášová, se narodila do poměrně bohaté rodiny. Děda František byl podnikavý a vážený muž z Valašské vesničky Loučka. Babička Anička byla dobrá hospodyňka, a tak se zdálo, že Marie bude mít báječný život. Marie pochází z početné rodiny. Má /měla/ totiž tři sourozence. My je známe jako Fanuša z Loučky, Jožu z Klobůk a Aničku ze Želechovic. Pokračování na straně 5...

Ztracený v Kováčové

Hororová dovolená

Vytoužená dovolená ve slovenské Kováčové se na chvíli stala černou mýrou. Co se stalo si přečtete v našem občasníku.

Strana 2

Na jahodách v Anglii

Nejen čínské děti musí pracovat

Již jako student dostal Marek možnost vycestovat za velkou louží. No úplně velká louže to nebyla. Spíše to byl La Manche.

Strana 3

Zaběhnutý šakal

Aneb jak Miky hledal slovenskou fenku

Při návštěvě Makova se zaběhl jezevčík Marka a Lenky. Strhly se takové manévry, jaké nepamatuje ani NATO. Psa jsme hledali my, policie, pohraničníci, LM i liška Bystrouška. Miki se vrátil sám a spokojeně usnul na zápraží. O čem se mu asi zdálo??

Tonda Samorost

Roste jako z vody

Časová osa mladého hasiče.

Jak již bylo konstatováno. Marek se narodil v Zábřežské nemocnici. Byl dlouho očekávaným dítětem. Ono totiž tátovi Mirkovi hrozil kárný postih za nesplnění šesté pětiletky XVI. sjezdu ÚV KSČ. Tenkrát se vše plánovalo na pětiletky a vše se dělalo souhlasem strany.

Malý Mareček byl úplně jiné dítě než jeho starší bratr Radim. K tomu se ale dostaneme.

Jako malý Ostravák rád všechno pozoroval a zkoumal. Byl jako Majka z Gurunu a E.T. – Mimosťan dohromady. Stále vyžadoval informace. Ve snaze být stále v obraze odmítal spát což způsobovalo jeho unavenost a spolu související plačtivost. Když poprvé ve třech letech usnul, tak se rodičům velmi ulevilo. Jediný, který Markův spánek nevítal s nadšením byl táta Mirek, kterému od té doby máma zakazovala večerního štamprlíka na dobré spaní. Od této doby dělal druhorozený syn rodičům jen samou radost.

V jeslích a ve školce se mu moc líbilo. Bylo ho těžko dostat domů. Každý den plakal, že nechce domů.

Na základní škole vybalil všechny svoje přednosti, které rodiče s prvorozeným synem neznali. Marek od první třídy nosil samé jedničky v podobě sluníček a kočiček. Ani jeden černý puntík, ani jedno prasátko. Učil se lehce a nepotřeboval nijak zvlášť velký dozor. Ve třetí třídě ukázal to, co do té doby rodiče doma neznali. Začal doma číst knížky. To se od staršího syna nikdy nedočkali. Knižky jako Malý Bobeš (400 stran), Honzíkova cesta a Poplach v Kovářské uličce přečetl jedním dechem.

Dalším dosud nepoznaným jevem byly prázdné kolonky v žákovské knížce v oddělení poznámky. Jeho „bakalář“ se pyšnil samými jedničkami, maximálně dvojkami a pochvalami. Prostě byl celá maminka Maruška.

Tehdy začal být trochu nervózní taťka Mirek. Chvilí přemýšlel, zda je to vůbec jeho syn. Naštěstí v šesté třídě začal nahánět mladou spolužačku Beátu Slánskou a táta je uklidnil. Střední školu elektrotechnickou zvládnul jako spartu s filtrem a stejně tak Vysokou školu. Ve svých 19 letech dostudoval a byl připravený pro další život.

Malý Mareček pozoruje dění kolem.

Dobové fotografie: Vlevo děda František, babička Anička a mamka Marie. Vpravo babička Hedvika, děda František, taťka Miroslav.

Vlastimil Harapes

Markovo první taneční

Aneb kde sbíral inspiraci sitcom comeback

Marek stejně jako každý jiný normální kluk procházel během svého život různými milníky, které změnily jeho dosavadní styl života. Některé milníky si můžeme vyjmenovat. První den bez plíny v pěti letech, první návštěva holiče v šesti, první polibek spolužačky ve školce v sedmi či první cigareta v ..... No věnujme se raději Markově vášni v tanec.

Ve Slívové rodině je tanec velmi intenzivní a oblíbený nástroj pro ukázání individuálního přístupu.

Již táta Mirek na svých prvních tanečních okouzloval návštěvnice kurzu a zahanboval mistry tance, kteří měli tanec vyučovat.

Marek nebyl výjimkou. Při první návštěvě a prvních ladných krocích, mladé náctileté dívky omdlávaly. Při druhé návštěvě a dámské volence se strhla o Marka taková bitka, za kterou by se nemuseli stydět fanoušci Baníku či Sparty. Vítězku dámské volenky vidíte na obrázku vpravo.

Miloš Toulavý

Ztracený v Kováčové

Pátrání po ztraceném synovi

I přes trvale napjatý rodinný rozpočet se rodina Slívova snažila svým dětem dopřávat dovolené a výlety po celé východní Evropě. Díky této snaze Marek navštívil spoustu krásných míst. Vzpomeňme je krátce Polsko, Východní Německo, Maďarsko a Slovensko.

Na dovolenou na Kováčové se rodina Slívů těšila. Splňovala představy všech účastníků. Pro Marka s Radimem to bylo dobrodružství se spaním ve stanu, pro maminku zase termální koupaliště a tatínka dovolená s Valachy.

Že se tato dovolená na jeden večer proměnila v hororovou scénu, kterou by nezrežíroval ani Alfred Hitchcock se zasloužil malý Mareček. Slívovi totiž měli postavený stan v soukromé zahradě a Valaši k nedalekém kempu. No a nebojácný Marek se rozhodl Valachy navštívit. Samozřejmě na místo nedorazil.

Pak nastal šrumeč. Půl kempu Marka hledalo s dlouho nejasným výsledkem. Naštěstí vše dopadlo dobře. Malý Mareček se našel u jedné rodiny, kde spokojeně čekal co dostane do talíře.

Arpád Svoboda

Jak se poznali...

Kdo si počká, ten se dočká ...

Markův slavnostní den. Ve skutečném kostele si dobrovolně bere Lenku Kovárovou. Mladou a šikovnou děvuchu z Vysočiny.

Když jsme se chtěli dozvědět celou pravdu o tom, jak se Marek s Lenkou setkali, tak jsme zjistili, že tento příběh je zahalen pod rouškou tajemství. I Pepíček Klíma z pořadu Na vlastní bulvy si při odhalování skutečností vylámal zuby. My tento rébus odhalili. Události se mohli odehrát přibližně takto.

Jakmile Marek, syn elektrikáře, slezl ve svých dvaceti letech z Vysoké pece a dostudoval, tak dostal nabídku od knížete Banikomila z Ostravského hradu. Kníže věděl o kladném vztahu Marka k zakládání ohniček a jeho následném hašení.

Vzpomeňme na jeho nejznámější semestrální práci – vyhořelý Průmyslový palác na pražském Výstavišti v Praze. Proto jej jmenoval svým rádcem požární problematiky.

Lenka již od mala byla spjata s králem ze Skutečské boty. Byla totiž princeznou tohoto malého, ale útulného království. Její táta král Josef VI. měl malé království v centru města a svým poddaným vládl spravedlivě.

Jednou ostravský kníže poslal Marka do Českého ráje, kde měl jeho kolega z Valdštejna problém s drakem. Drakovi totiž táhlo na 250 rok a přicházela na něj puberta. Když ho popadla, tak metal kolem sebe samé hromy a blesky, kterými páčil knížecí les.

Jednou, při pravidelných letech po zemích českých, kdy si drak počítal, zda populace lidí jeho nadměrným apetitem se moc nezmenšuje, uviděl krásnou mladou princeznu ze Skutečské boty. A rozhodl si ji sníst. I nakázal princeznu dovést do Českého ráje pod Dračí zub. Byla pozvána na hostinu.

Ze Skutečské boty byl vypravený velký smuteční průvod, který Lenku do Českého ráje doprovázel. Princeznu zanechali pod skálou svému osudu. Naštěstí šel kolem hasičský poradce Marek z Ostravy. Draka přemohl minimaxem, princeznu Lenku si vzal za ženu a odvedl si ji do svého paláce 3 + 1.

Mr. Beam

Na jahody do Anglie

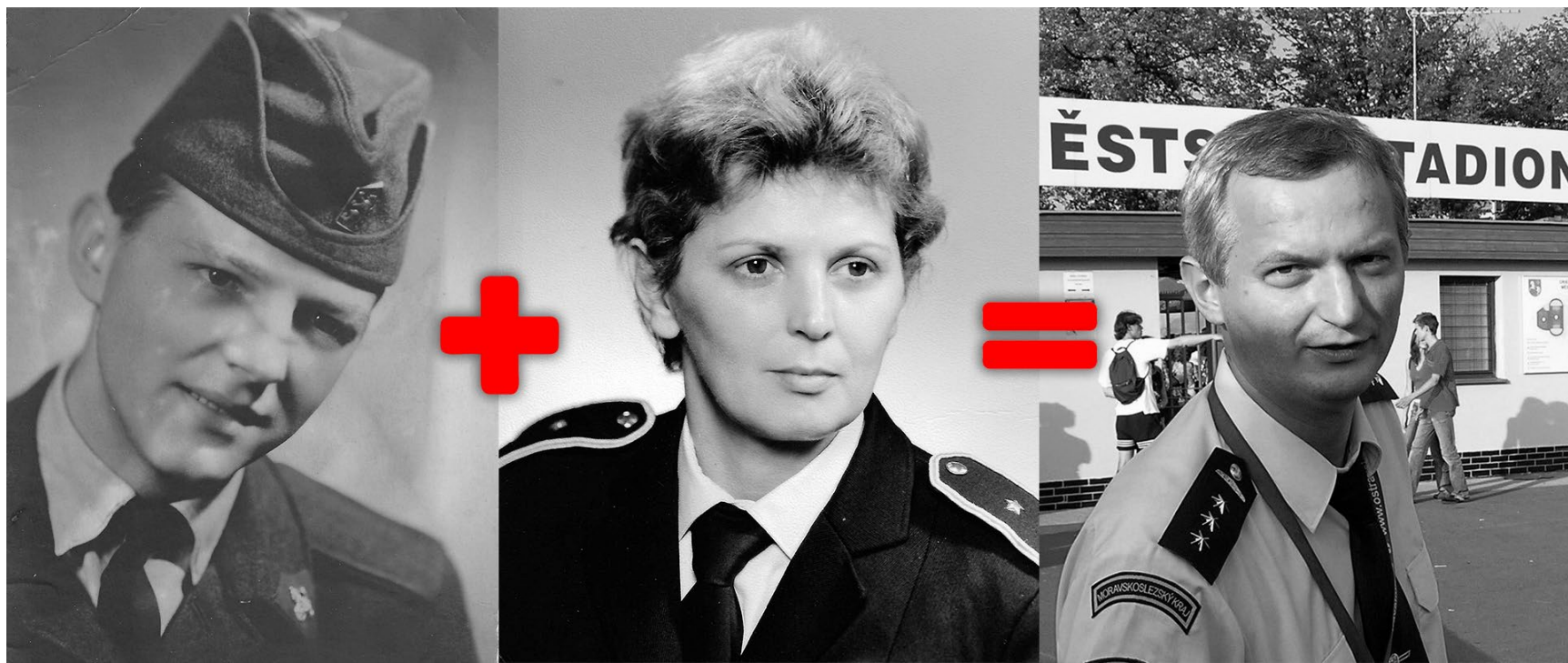
Ochutnávka kapitalismu

Marek měl tu možnost okusit, jak se pracuje pro západní kapitalisty. Jako student dostal možnost odjet do kolébky koloniální země, do Anglie. Rozhodl se vyzkoušet práci na pravém anglickém statku. Práci pro anglického lorda.

Po příjezdu za kanál La Manche, prošel důkladnou kontrolou, kde mu byla odebrána legitimace odboráře. Tím Markovi bylo naznačeno, že pětihodinová pracovní doba čtyři dny v týdnu nebude akceptována. Zato mu byla naordinována 12hodinová směna 7 dní v týdnu. Zlaté Mamulovy soboty.

Marek Slíva v autentické fotografii před anglickým sídlem.

Obrázek: Podobnost čistě náhodná. Již v mládí bylo jasné jaké povolání bude Marek vykonávat. Bude SOPTÍKEM!!!

Miloš Palič

Soptík, osudové povolání

Povolání ušité na míru

Po vystudování Vysoké školy Báňské nastoupil Marek do řad hasičů severomoravského kraje. Nenechte se mýlit. Marek nevyjíždí k požárům ba ani k jiným katastrofám, které si žádají pomoc či asistenci těchto strážců majetku.

Marek nastoupil na velmi důležité místo. Do oddělení, které zajišťuje vzájemnou komunikaci při zásazích nejen hasičů, ale také záchranářů či městské policie. Bez jeho dohledu informačního systému by moravskoslezské centrum tísňového volání by bylo hluché a slepé. Bez tohoto oddělení se hasiči mohou dorozumívat maximálně kouřovými signály.

Je ale otázkou, proč si Marek zvolil toto povolání. Zlí jazykové tvrdí, že toto teplé místo mu hlídala maminka Maruška již od útlého věku. To ale není pravda. Hlavní důvodem výběru této práce byla zajímavá práce a přístup ke špičkovým technologiím, volná pracovní doba možný brzký odchod do předčasného důchodu.

Když se ale podíváte na přiloženou fotografii je jasné, že tuto práci měl geneticky naprogramovanou. Navíc mu to v uniformě sexy sluší. A těch frček na rameni (hasičský rotný). Jak je jasné z obrázku, těch nedosáhl ani táta Mirek ani máma Maruška, která byla u hasičů inventářem. Tak přejeme Markovi na ramenech ještě nějakou tu paspartu bo více frček se mu tam nevrže.

Zlatí Slívovi andělci: Adélka a Anetka.

Radim Uzel

Rodinný Jack pot /A&A/

Vychovávali své děti v kleci...

Po uzavření sňatku a totální rekonstrukci rodinného hnízda začal Marek s Lenkou vyhlížet čápa. Asi se na svatbě moc opil, nebo měl špatné GPS souřadnice, ale chvíli mu trvalo, než trefil na správnou adresu. Ovšem pak to byl fičák. Přiletěl i s bonusem a místo jednoho miminka přinesl v uzlíku hned dvě krásné holčičky. Jelikož byly z prvního, vrhu“, bylo jasné, že jejich jména musí dle pravidel rodokmenu začínat na A. A tak se narodila Anetka a Adélka. Život rodičů se obrátil vzhůru nohama.

Obě holky chtěly najednou papat, kakat i plakat, a tak rodiče nevěděli co dřív. Občas bylo nutné si k oběma lehnout a bylo jasné, že se do jedné postele prostě nevezou. Marek proto obýváku pořídil praktickou a útulnou klíčku. Chvillemi tam zavíral všechny holky najednou, aby měl aspoň chvíli pro sebe. Jen jezevčík Mikeš nechápal, proč do klíčky za voňavými uzlíčky nemůže. Za čas pochopil, že když nemůže on tam, tak nemůžou ani holky ven a že tím pádem je jeho miska na žrádlo v bezpečí.

I když si po narození byly holky podobné jako vejce vejci a někteří nejmenovaní rodinní příslušníci měli problém je rozeznat, nyní je jasné, že je každá úplně jiná. Jedna menší okatá a šikovní na ruční práce, druhá vyšší nohatá šikovní na sport a výpočetní techniku. Obě jsou moc prima a rodičům dělají velkou radost. Nejvíce pak o prázdninách, když s nadšením odjíždí na letní tábor. A jak léta běží, dnes už spějí do puberty a tatínkovi Matkovi brzy začnou velké starosti. Už jen garderoba bude náročná, vždyť už ve třech letech si do školky jen tak něco neoblékly. Ještě že šikovní maminka lecos ušije a uštrikuje. Ovšem na nápadníky si bude muset Marek pořídit zbrojní průkaz.

Ještě jsme opomněli zmínit skutečnost, že holky velice rády vaří a pečou. Mají totiž veliké domácí vzory. Mamka Lenka se musela od mlada postarat o Markové věčně hladové břicho. Své působení v kuchyni tak zdokonalila, že by mohla vystupovat v kterékoli televizní šou s kuchařskou tematikou. A holky jsou po mamince. Pomáhají, kde můžou. Ráno vstanou, zadělají těsto na lívance, lívance osmaží, namažou marmeládou případně nutelou a snědí.

Než rodiče vstanou, tak na talíři nezůstane ani drobeček. Také Marek rád a dobře vaří. Řídí se starým pravidlem: Kdo si, co uvaří, to si také spapá.

Posledním gurmánem rodiny je pes Miky. Při pečení buchet v troubě dokáže tento spotřebič hypnotizovat celé hodiny.

Již jste někdy zažili

TŘI BABY V CHALUPĚ???

Pro zapůjčení volejte 606 730 515.

zn. levně nebo zdarma

Alois Jirásek

Do jaké rodiny se Marek narodil

Pokračování článku z první strany...

Děda František s Aničkou se starali o poměrně velký grunt, který se skládal v polí, lesů a rodinné pálenice. Také zvířectvo, o které se museli starat bylo poměrně rozsáhlé. Od slepic, přes prasata až po koně. Dneska se to již opět může říkat. František byl dobrým kulakem.

Bohužel stejně jako u taťky Mirka, tak i tady si osud vybral svou daň. Po válce se k moci dostali komunisté a všichni co měli nějaký majetek byli nepřátelé státu. Františkovi sebrali veškerý majetek, a ještě jej zavřeli do vězení. Maruška, byť byla premiantka v obecní škole, nemohla jít dále studovat. A když už neštěstí chodilo po valašských kotárech, tak zase zabloudilo do této rodiny. Babičku Aničku při náhle bouřce zasáhl blesk, a tak mladá Maruška zůstala se sourozenci a dědou Františkem sama.

Maruška tolik chtěla studovat, že se odstěhovala z Loučky za svým bratrem Fanušem do Nového Jičína, kde se pokusila pokračovat ve studiu. Bohužel chapadla místní KSČ měla opravdu dlouhé prsty. Následoval vyhazov a „nucené“ práce ve státním podniku Tonak.

A jak se vlastně Marie a Miroslav setkali. No přece na zábavě. To si jednou taťka Mirek odskočil z Kunčiček do Nového Jičína na zábavu. Náhodou tam byla také Valaška Maruška. Najednou přeskočila jiskra a dva rody se spojili. Tady nebylo pochyb, že je vše geneticky v pořádku. Chvilí spolu bydleli v Kunčičkách, kde Maruška pracovala v místním Prioru v oddělení hraček. Když byl na cestě prvorozený syn Radim tak se již manželé odstěhovali do Orlové.

Ale ani Orlová nebylo vytoužené místo k bydlení, a tak konečná destinace vhodná pro výchovu dvou synů se stala ulice Slavíkova v Ostravě Porubě. Tam se také Marek narodil. Marie změnila zaměstnání, když z hračkářství přestoupila k požárníkům jako spojovatelka. Jejím úkolem bylo přijímat hlášení o požárech a hlídat místo pro Marka, který se také stal požárníkem. Ale to tom se dočtete v jiném článku tohoto solidního plátku.

To není celní kontrola, jen klasická příprava na odjezd zelené příšery na dovolenou.

Dobová fotografie: zleva babička Hedvika /rozená Bubáková/, Marek, mamka Marie a Radim

Spokojený táta Mirek s Marečkem.

